

[Kim Behnke]

Der er i den anden aftale, om man så må sige, afsat yderligere midler til at reklamere særlig for Danmark i USA og Japan, og der er ingen tvivl om, at når man kan gå ud og fortælle i det brochurermateriale, at der nu også er erhvervszoner eller, som det hedder på engelsk, industrial freezones i Danmark, vil det være et ekstra argument for dem, der skal ud at reklamere for Danmark, for at få amerikanske og japanske virksomheder til at etablere sig hos os.

Hvis det viser sig, at dette forsøg, når vi når frem til 1. januar 1995 og tæller op i karakterbogen og spørger, hvad vi har fået ud af det, bare har resulteret i, at der i disse ti erhvervszoner hvert sted er nyetableret 10 virksomheder, for nu at give udtryk for en yderst behersket optimisme, så må vi jo alle sammen med hånden på hjertet erkende, at det har været en succes – en succes, som rent provenumæssigt har været ret begrænset, sammenlignet med hvad Folketinget ellers gennemfører af forskellige initiativer for at få flere arbejdspladser i gang.

Måske lidt utraditionelt vil jeg gerne sige, at vi som en af idémændene bag dette her var meget interesseret i at se, hvordan de konkrete lovforslag kom til at se ud, for ét er jo at sidde omkring et forhandlingsbord og blive enige om en forligstekst, noget andet er selve udformningen, men jeg må ærligt sige, at vi kun har komplimenter til de embedsmænd, der har udformet de konkrete lovforslag. Vi synes, at de lovparagraffer, der er kommet ud af det, er formuleret i den ånd, der ligger i selve forligsteksten, og det skal være nævnt, for det er vi meget tilfredse med.

Vi håber, at det bliver en stor succes, og på baggrund af de meldinger, vi indtil videre har fået, og den interesse, der indtil videre har været, inden lovgivningen overhovedet er vedtaget endnu, fra en række kommuner og erhvervschefer osv. rundt omkring, tegner det i hvert fald til at blive en rigtig stor succes – og godt for det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal da udtrykke min glæde over, at hr. Kim Behnke ikke vil plastre landet til med stærkt forurenende virksomheder. Tak for det, for det er der vel ikke nogen af os der ønsker. I

øvrigt må jeg tilføje, at der ikke er nogen her, der har talt om hvid slavehandel, som hr. Kim Behnke også var inde på. Vi har været noget bekymrede, og vi har taget nogle spørgsmål op, som der er grund til at være bekymret over, men jeg kunne forstå på det, at det var en diskussion, hr. Kim Behnke ikke ville have. Så for en sikkerheds skyld må vi andre jo rejse den diskussion i udvalget, for det kan nu engang ikke nytte noget, at vi ikke får fastlagt, hvor ansvaret ligger, selv i en forsøgsperiode, for denne forsøgsperiode kan jo godt komme til at række langt ud i fremtiden.

Hvis der skal gives hurtige tilladelser til, at en enkelt stærkt forurenende virksomhed vil nedsætte sig her i landet, skal der følges nogle procedurer, som går ud på, at det skal igennem amtet og amtets udvalg. Der er en politisk proces i det, og sådan noget tager altså tid. Men man må hellere tage sig tiden, end man må gøre noget, som senere kommer til at koste skatteyderne utrolig dyrt – og jeg ved jo, at hr. Kim Behnke går højt op i det dér med, at skatteyderne kommer til at betale.

Det kan ikke være sådan, at man med denne forsøgsordning risikerer, at det bliver pålagt skatteyderne i de amter, hvor de har det hårdt – det erkender jeg helt, for der er ikke megen beskæftigelse i de amter, der her er tale om, hvor arbejdsløshedstallene er katastrofale – at skulle betale, hvis det går galt, fordi man ikke på forhånd har fastlagt en ansvarsfordeling, når det gælder betalingen i en sådan situation. Vi bliver nødt til at rejse det problem i udvalget og få klaret, hvor ansvaret ligger. Vi vil i hvert fald ikke påtage os ansvaret for, at skatteyderne kan komme til at betale for det ansvar, som andre skulle påtage sig.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er meget tilfreds med det spørgsmål fra fru Lilli Gyldenkilde. Jeg har ikke givet udtryk for, at jeg ikke ønsker at svare på spørgsmål om dette her – tværtimod. Det er et af mine favoritemner.

Anvendelsen af udtrykket hvid slavehandel skyldtes udelukkende, at der var en lille antydning af, at der nok var nogle virksomhedsledere, som ville bruge dette her til at tryne deres medarbejdere. Det var derfor, jeg bare gjorde opmærksom på, at der ikke er et sådant slave-